

MEGYEI JOGÚ VÁROS ÖNKORMÁNYZATÁNAK KÖZGYŰLÉSE

805.132-17/2025.

Jegyzőkönyv

Készült: Miskolc Megyei Jogú Város Önkormányzata Közgyűlésének **2025. október 10.** napján 16 óra 01 perces kezdettel, a Polgármesteri Hivatal Közgyűlési Termében tartott **rendkívüli nyílt** testületi üléséről.

Jelen van a képviselő-testület részéről: Tóth-Szántai József polgármester, Alavári Zsuzsa, Bajusz Gábor, Barta Gábor, Bartha György Imre, Berencsy Sándor Máté, Bodor Márk, Czinkné Sztán Anikó, Deák-Bárdos Mihály, Dr. Hojnyák Dávid, Kavacsánszki Erzsébet, Klinga Dániel, Kozma István Jánosné, Mezei Attila, Molnár Péter, Dr. Mokrai Mihály, Szécsényi Marianna, Szopkó Tibor képviselők, Hollósy Endre András, Matiscsák Éva alpolgármester

Később érkezett: Pakusza Zoltán, Szarka Dénes, Tarnóczi Attila képviselő

Távolt maradt: Fodor Zoltán, Lehoczki-Spider László, Dr. Simon Gábor képviselők

Meghívottak: a mellékelt jelenléti ívek szerint

Tóth-Szántai József polgármester: Tisztelettel köszönti a Közgyűlés mai ülésen megjelent vendégeket, érdeklődőket, a nemzetiségi önkormányzatok elnökeit, a Polgármesteri Hivatal, az önkormányzat gazdasági társaságai és intézményei, valamint az elektronikus és az írott sajtó képviselőit, képviselőtársait. Bejelenti, hogy a Testület 26 tagja közül a jelenléti ív lezárásáig megjelent 20 fő. Megállapítja, hogy a Közgyűlés határozatképes, amit megnyit. Rendkívüli ülés összehívása felől döntött, tekintettel arra, hogy a meghívóval együtt kiküldött előterjesztésben a város gazdasági programjában kiemelt célként megfogalmazott gazdaságfejlesztés és iparterületek bővítése keretében, a DAM terület megvásárlásával kapcsolatban soron kívül szükséges volt döntést hoznia. A kiemelt döntésről pedig a Közgyűlés minél hamarabbi tájékoztatása elengedhetetlen. Felhívja a figyelmet, hogy az SZMSZ 21. § (1) bekezdése szerint a rendkívüli ülésen kizárólag azok a napirendi pontok tárgyalhatók, amelyekre a rendkívüli ülés tartására irányuló indítvány vonatkozott. Kéri, **szavazzanak a napirendi javaslat elfogadásáról.**

(Szavazás)

Megállapítja, hogy a Közgyűlés 20 igen, 0 nem szavazattal, 0 tartózkodás mellett **az ülés napirendjét a meghívóban foglaltak szerint állapította meg.**

(Az előterjesztés a jegyzőkönyvhöz mellékelve.)

Napirend:

1. **Javaslat a Közgyűlés utólagos tájékoztatására a Diósgyőri Acélművek 7748495/26050180 tulajdoni hányadú területének megvásárlására vonatkozó szerződés megkötéséről**

Előterjesztő: Tóth-Szántai József polgármester

Napirend tárgyalása:

1. napirend: **Javaslat a Közgyűlés utólagos tájékoztatására a Diósgyőri Acélművek 7748495/26050180 tulajdoni hányadú területének megvásárlására vonatkozó szerződés megkötéséről**

Tóth-Szántai József polgármester: A napirend ismertetésére felkéri **Kurcsicsné dr. Zobolyák Ida** osztályvezető asszonyt.

*Megérkezik Pakusza Zoltán, Szarka Dénes és Tarnóczy Attila képviselő,
így a jelenlévő képviselők létszáma 20 főről 23 főre növekszik.*

Kurcsicsné dr. Zobolyák Ida: Az Önkormányzat Szervezeti és Működési Szabályzatáról szóló önkormányzati rendelet 60. §-a alapján Polgármester Úr két ülés között halaszthatatlan önkormányzati ügyben meghozta 155/2025. számú határozatát, amelyben döntött a DAM területének ÖKO-FERR Nonprofit Kft.-től történő, az őt illető tulajdoni illetőség megvásárlása tárgyában. Tekintettel a DAM területének kiemelt fejlesztési jellegére, valamint a Gazdasági Programban megfogalmazott fejlesztési elképzelésekre, illetve az SZMSZ előírásaira, a Közgyűlés tájékoztatásáról szól a jelen előterjesztés.

Tóth-Szántai József polgármester: Megköszöni a tájékoztatást. Mielőtt a vitát megnyitná, egy rövid expozét kíván tenni. Azt gondolja, túlzás nélkül állíthatják, történelmi jelentőségű lépés kapujában állnak. Kevés olyan miskolci család van, akinek valamilyen formában ne lenne kötődése, ne fűződne személyes emléke az egykori Diósgyőri Acélművekhez. A gyár generációkon át adott munkát, megélhetést és közösséget családtagoknak, barátoknak, szomszédoknak. Számára is különös jelentősége van ennek a helynek, az első munkahelye az egykori Lenin Kohászati Művekben volt még a '80-as években. Láta milyen az, amikor a hajnali műszakkezdéskor és a végén egyszerre mozdul meg tízezer ember. Emlékszik milyen, amikor lüktet a város, amikor fúj a gyár. A gyár és a város története úgy alakult, hogy az egykori, a város melletti gyár mára Miskolc közepén található, mert körbe nőtte a város, Miskolc és Diósgyőr. A gyár már rég nem fúj, mert helyén túlnyomórészt egy halom rozsdásodó problémahalmaz áll. A Kombinált Acélmű ikonikus épületei mára már eltűntek, a lebontott terület közepén pedig egy leromlott, elhanyagolt iparterület ásit, több mint 100 hektárnyi. Magyarországon is ritka az ekkora méretű hasznosítható terület, pláne egy ekkora város szívében. Ez a seb pedig évtizedek óta fáj Miskolcnak, mert senkinek nem sikerült megnyugtatóan rendezni a DAM sorsát. A gyár története azonban Miskolc története is, és ennek most egy új fejezete kezdődik, mert fordulóponthoz érkeztek. 2024. év végén, a Bükk Városa Programban célul tűzték ki a DAM területéből azon részek megvásárlását, amelyek elérhetőek. A Kormány támogatta az elképzelésüket, forrást is biztosított hozzá, amelyért köszönetet mond. Letárgyalták a Kormánnyal, az eladóval, és ezen a héten – szerdán – meg is köttetett az első üzlet. A végelszámolás alatt álló ÖKO-FERR Nonprofit Kft. vagyonelemei közül Miskolc megvásárolta az osztatlan közös tulajdonú DAM terület azon részét, amely az utakat is magában foglalja. Elsőre ez sok technikai részletnek hangzik, de azt tudni kell, hogy a DAM területén akié az út, azé a kulcs. Ez adja meg azt a jogi és fizikai keretet, amellyel végre szabályozni, rendbe tenni és ütemezetten fejleszteni tudják az egykori iparterületet. Ez azt jelenti a gyakorlatban, hogy végre nem a pálya széléről nézik a történéseket, hanem rendezik a közlekedési és közmű kapcsolatokat, a megközelíthetőséget és a telekstruktúrákat. Azt jelenti, hogy véget vethetnek a rendezetlen állapotoknak, és végre megkezdhetik a terület jövőjének érdemi, a köz érdekében szolgáló rendezését. Nem álmokat árulnak, hanem józan miskolci megoldást választanak. A terület egyrésze kapcsolódhat a Szinva zöldfolyosójához és a városi szövethez. Gondozott közösségi és városias funkciót kaphatnak itt azok, akik szeretik a DAM területét. Ahol ma is működő ipar van, ott teret adnak a korszerű, környezettudatos gazdasági tevékenységeknek, akár egy ipari park keretében. Nem kell tehát újra feltalálniuk a vasat, csak okosan kell gazdálkodniuk a meglévő adottságokkal,

olyan ipari, üzleti funkciókat támogatni, amelyek nem terhelik irreálisan a környezetet. Ne feledjék, ma már Miskolc közepéről beszélnek, nem a város pereméről, mint 70 évvel ezelőtt. Meggyőződése, sőt, hiszi, hogy a város jövőjét évtizedekre meghatározó lépést tehetnek. Ellép és nyitja meg az utat szó szerint és átvitt értelemben is a rendezett, biztonságos, fenntartható és értékteremtő hasznosítás felé. Ez az üzlet nem a befejezés, hanem a kezdete valaminek, egy többéves következetes munkának, ahol a jogi előkészítést és tervezést közösségi egyeztetések, beruházás előkészítések és fokozatos fizikai beavatkozások követik majd. A hegy magas, de fontosnak tartja, hogy az első lépést ma együtt tegyék meg. Ez az első lépés pedig most nagy lépés Miskolcnak. Tulajdon, szabályozási pozíciót, cselekvőképességet ad a város kezébe a DAM területén. Ezzel a lépéssel egy hatalmas tájsebet, és egy bennük lévő sebet is be tudnak gyógyítani. Azt vállalja polgármesterként a városvezetéssel együtt, hogy átlátható, ütemezett jogi és műszaki előkészítést, olyan fejlesztési koncepciót ad, amely egyszerre szolgálja a munkahelyteremtést, az adóbevételek bővülését, a környezet védelmét és a városi életminőség javítását. Vállalják, hogy már a következő években látható előrelépéseket mutatnak, egyértelmű szabályozási pályát. A DAM múltja közös történetük, azért dolgoznak, hogy a jövője is az legyen. Kéri a képviselőket, hogy szavazatukkal támogassák a városvezetés döntését. Nem ígérek könnyű utat, de vállalják a kitartó munkát. A hegy magas, de az első lépést ma együtt megtehetik. Megnyitja a vitát a napirend felett. Hozzászólásra jelentkező képviselőknek adja meg a szót.

A vitában hozzászóló:

Molnár Péter: Az anyagot olvasva, a döntés előtt és most is úgy gondolja, hogy egy következő lap Miskolc történeti könyvében, amely már a XXI. századot, napjaikat is taglalja, ez a döntés – amit most reményei szerint meghoz a grémium – történelmi léptékű lépésként kerül bele Miskolc történetébe. Tudni kell, hogy ez a terület, a kohászat, a DAM területe soha nem volt önkormányzati tulajdonban. Már csak ezért is történelmi léptékű ez a döntés. Tudják, hogy a dualizmus korában azért ezen a helyen építették fel a gyárat, azért kezdődött itt a fejlesztés Hámor után, mert a diósgyőri koronaadalomnak volt a része ez a terület, és az akkori Magyar Állam úgy döntött, hogy ezen az állami területen, Diósgyőrben kezdődik meg a fejlesztés. Mindvégig állami tulajdonban volt, LKM, aztán a '90-es években megkezdődött a privatizáció, majd a gyárnak a leépülése, megszűnése. Mára az egykori DAM területének egy jó részét széthordták, eltűnt. Azonban még így is, a terület mellett rengeteg érték, ipari műemlék van ott, ahogy Polgármester Úr is elmondta, a város területén belül egy hatalmas barnamezős, potenciális befektetésre alkalmas ipari terület van. Az elmúlt ciklusban, 2024. előtt többször a víziót hiányolta a városvezetésből, a célokat, azt, hogy legyen valamilyen életképes jövőképe a városnak. 2024. óta, amióta Tóth-Szántai József polgármester úr vezeti a várost, vannak célok és víziók. Az egyik ilyen fontos cél a Diósgyőri Acélművek területe nagyrészenek a megvásárlása volt. Már ez a vásárlás is a vízió része volt, ezért meri azt mondani, hogy egy stratégiai döntést hozhat meg ma Miskolc Közgyűlése, ha Polgármester Úr döntését jóváhagyják. A lényeg, amit Polgármester Úr is felvázolt, hogy vízió van továbbra is, hiszen rengeteg feladat van előttük. A vásárlás után a területet fel kell tární, őrizni, védeni kell, hiszen jelenleg egy őrizetlen területről van szó, szakemberek, mérnökök, akár egykori dolgozók segítségével és tanácsaival átgondolni, hogy ezen a területen mit, miket lehet megvalósítani, mint iparterület, mint kulturális terület, mint akár szabadidős vagy rekreációs terület. Stratégiai döntés ez, hiszen ez a terület eddig azért is alkalmatlan volt mindenféle befektetésre, beruházásra, mert rendkívül széttagolt a terület tulajdonviszonya. Emiatt az Önkormányzat sem tudott semmilyen forrásra pályázni a terület rendezése kapcsán, illetve az ott lévő cégek sem igazán tudtak. Azzal, hogy döntő tulajdoni hányadot szerezhetnek a DAM területe felett, stratégiai pozícióba kerülhetnek. Nagyon fontos, hogy ez csak az első lépés, további területek megvásárlása is célja az Önkormányzatnak. Egyértelműen az a cél, hogy revitalizálják a területet. Fontos célok, amelyek megvalósításához Magyarország Kormányának támogatása elengedhetetlen. Úgy gondolja, hogy ebben – amikor az anyagot is tárgyalják – a köszönet szaván kell szóljanak a Magyar Kormány támogatása miatt, illetve annak köszönhetően tudja most ezt a stratégiai lépést megtenni Miskolc Önkormányzata. Ezért

tudja a FIDESZ-KDNP, Pont Mi Lokálpatrióták Egyesületének Frakciósövetsége támogatni Polgármester Úr ezen döntését. Megköszöni Polgármester Úrnak és annak a szakértői csapatnak, akik ezen a vásárláson dolgoztak. Tudja, hogy egy olyan döntést hozhatnak meg ma közösen, ami Miskolc fejlődésének történelme szempontjából roppant fontos, ezért kéri azt a Közgyűlés minden felelősen gondolkozó tagjától, hogy támogassa az előterjesztést.

Bodor Márk: Miskolc története nem csupán évszámok és városrészek története. Ez egy olyan városé, amely mindig képes volt újrakezdeni, mindig hitt a munkában, a tudásban és az összefogás erejében. A régi Miskolc mezővárosi, polgári hagyományokra épült, a kereskedők, a kézművesek, a tanult, szorgalmas polgárok városa volt. Ez a polgári múlt adta meg azt a stabil közösségi alapot, amelyre a XIX. század ipari forradalma is biztonsággal épülhetett. Ebből a hagyományból nőtt ki az, ami később Miskolcot az ország térképére emelte, a Diósgyőri Acélművek. A gyár nemcsak acélt, hanem reményt és jövőt kovácsolt. A Diósgyőri Acélművek a XX. század során egy egész várost tartott életben. Munkát adott, otthont teremtett, közösséget épített. Amikor a gyár működött, Miskolc élt, fejlődött, prosperált. A város akkor volt igazán ereje teljében, amikor a diósgyőri kohók fénye világította meg az eget. Amikor ez a fény kialud, Miskolc is nehezebb éveket élt meg, de a városnak mindig volt egy különleges tulajdonsága, a bátorsága a megújuláshoz. Ez a bátorság kísérte végig a történetét, a mezővárosból iparvárossá, az iparvárosból pedig most egy új korszak városává válik. Miskolc ma újra pozicionálja önmagát, új jövőképet épít, tudásra, innovációra és fenntarthatóságra. Ebben az új irányban benne van az a felismerés, hogy a jövő csak akkor lehet erős, ha mernek visszanyúlni a múlt értékeihez. Ezért különösen fontos, hogy a városnak volt bátorsága hozzányúlni a Diósgyőri Acélművekhez, újragondolni azt, amit évtizedekig iparnak hívtak, de valójában identitásuk része. A gyár területe ma már nem a múlt szimbóluma, hanem a jövő egyik lehetősége. Barnamezős beruházásokkal, tudásalapú fejlesztésekkel, innovatív vállalkozásokkal és oktatási partnerségekkel új életet adhatnak annak, ami egykor Miskolc motorja volt. Kiemeli, ilyen, amikor a Kormány és az Önkormányzat együtt tud és akar dolgozni Miskolcért, amikor a közös cél vezérel, amely a város fejlődése, a munkahelyteremtés, az örökség megőrzése és az új lehetőségek megteremtése. Ez az együttműködés mutatja meg, hogyha a szándék tiszta és a cél közös, akkor Miskolc nemcsak múltjában, hanem jövőjében is erős város lehet. Ez a város most ugyanazt teszi, amit mindig is tudott, dolgozik, újt és nem fél a változástól. Ahogy elődeik a XIX. században mertek álmodni a gyár építésével, úgy most ők is mernek álmodni az új Miskolc megteremtésével. A barnamezős fejlesztések nem csupán gazdasági projektek. Ezek szimbolikus hidak a múlt és a jelen között, megőrzik város ipari gyökereit, miközben új tartalmat, új funkciót adnak neki. Ez a miskolci út, ahol a polgári hagyomány és az ipari örökség együtt él tovább, és együtt mutat irányt a jövő generációinak. Személyes hanggal szeretné zárni felszólalását. Fiatal képviselőként éppen az ilyen ügyek miatt vállalt szerepet a közéletben, mert hiszi, hogy a politika nem a hatalomról, hanem a felelősségről szól, arról a felelősségről, hogy megőrizték azt, amit kaptak, és bátran építsék tovább azt, amit szeretnek. Bár a kohók már nem égnek, a miskolci szellem még mindig forr bennük, és ha ezt a tüzet megőrzik, akkor Miskolc nemcsak emlékezni fog dicső múltjára, hanem újra élni is fog belőle.

Dr. Mokrai Mihály: Roppant boldog, hogy Polgármester Úrnak sikerült megvalósítani Szűcs Erika alpolgármester asszony álmát, ő volt az első ember, aki ebben a Közgyűlésben erről beszélt, és ő mondta el azt, hogy ezt a területet meg kellene szereznie a városnak. Ebben a dologban gondolkozott, hogy egy barnamezős ipari terület ...

Tóth-Szántai József polgármester: Csak annyival szakítaná meg a felszólalást, hogy pont itt volt azon a Közgyűlésen, amikor ez szóba került, csak nem a pulpituson.

Dr. Mokrai Mihály: Ez a hátránya annak, ha az ember sokáig képviselő, hogy mindenre emlékszik. A finn testvérváros példája pozitív ebben a dologban, ott egy papírgyár rekonstrukciójára került sor vagy beolvasztására a városszövetbe. Kíváncsi, hogy ezt nekik sikerül-e megugrani. Megjegyzi, itt a

mennyasszony nem olyan szép, és itt ki szeretne térni a mennyasszony hibáira. Az első a közös tulajdon, ami azt jelenti, hogy a közös tulajdon minden négyzetcentiméterében, minden elemében az Önkormányzat csak kisebbségi tulajdonos lesz. Ennek az a következménye, hogy effektíve döntéseket nem hozhatnak, vagy társasházasítani kellene, de ehhez az összes tulajdonosnak a hozzájárulása kell, vagy valami más módon kellene lehatárolni a területet. A városnak van lehetősége Szunyogh László főépítész úr közreműködésével olyan részeket kialakítani, amit maguk szabnának meg, hogy milyen fejlesztési irányt adnak neki, és akár a közös tulajdonból leválasztással is, bírósági perben, illetve, ha a tulajdonosok nem járulnak hozzá, akkor bírósági perben, egyébként közös megegyezéssel is meg lehet csinálni. Járt ezen a területen, személyes kötődése is van, édesapja első munkahelye az LKM volt, és innen is ment nyugdíjba. Ő is kötődik ehhez a területhez, de nem szabad elhallgatni azt, ahogy ez most kinéz, olyan, mint amikor az orosz csapatok Ukrajnában megostromolnak egy Bahmut nevű települést, semmi nincs már ott, ami működik. Van ott egy-két tulajdonos, aki a saját tulajdonára fordított, de igazából az egész infrastruktúra le van pusztulva, és rekultiválni kell a területet. Nem tudja, hogy egy önkormányzatnak, Miskolc Megyei Jogú Város Önkormányzatának van-e erre ereje, lehetősége. A legfontosabb az, hogy a mennyasszonyhoz pénz kell, esküvőt kell tartani. A pénz. Egy ilyen terület rekultivációja tízmilliárdos nagyságrend. Kérdése Polgármester Úrhoz, hogy miből lesz ez, honnan lesz, mert erről nem látni semmit sem az anyagból, sem máshonnan. Hogyan fogják ezt megvalósítani, honnan szereznek rá pénzt? A kereskedelmi bankok között köröz egy megkeresés, hogy a Miskolc Holding Zrt. 10 milliárd forintot akar felvenni. Kérdése, hogy ugye nem ez a pénz az, amit fel akarnak venni, nem erre akarják költeni? A múltkori Közgyűlésen, amikor a költségvetésről beszéltek, akkor azt mondta, hogy emeljék meg a horizontot és lássanak. Ez a város el fog ketyegni, nem lesz fizetésképtelen, de a Holding, az képes lesz magával rántani az Önkormányzatot. Bár Soós Attilát rendszeresen revolverezi kérdéseivel, de nagyon diplomatikus és nem akar neki semmilyen választ adni. Jó lenne tudni, hogy ez a 10 milliárd forint, amit fel akarnak venni, ez mire lesz fordítva? Gyakorlatilag ez egy hosszútávú ingatlanfejlesztési elképzelés és spekulálni fognak a területre. Ebből egyébként jól is kijöhet a város, volt már erre példa. A II. világháború előtt Miskolc zseniálisan spekulált területek kapcsán, és nagyon jó szuperált belőle a város. A városi költségvetés egy nagyon jelentős közműfejlesztési programot is ebből valósított meg. Ezt még a volt múzeumigazgató, Pista bácsi mesélte el neki. Igazából ambiciózus tervek, amiket alapvetően szeret, ahogy a kihívásokat is, támogatja Polgármester Úr előterjesztését, és úgy gondolja, Frakciója tagjai is. Csak válaszokat várnának: honnan lesz pénz a rekultivációra, miből fogják megoldani, ha spekulálnak, akkor pedig ki kell mondani, hogy azért vették meg ezt a területet, mert ezzel az az elképzelés, hogy pénzt invesztáljanak bele, majd még több pénzt vegyenek ki belőle. Illetve azt is szeretné, ha válasszal megnyugtatták, hogy ez a 10 milliárd forintos hitelfelvételi igény, amivel a kereskedelmi bankokat a Miskolc Holding Zrt. megkereste, az nem erre vonatkozó forrás.

Tóth-Szántai József polgármester: Megköszöni a felszólalást. A vita végén reagál az elhangzottakra. A következő felszólalónak, Bartha György képviselő úrnak adja meg a szót.

Bartha György: Természetesen ő is meg fogja szavazni az előterjesztést, mivel az első munkahelye a kohászat volt. Ma vette a fáradságot és elment a gyárba, ahogy feltételezi, a többi képviselő is volt, és látták, hogy mit vesznek. Ha nem, akkor érdemes megnézni, mert neki fájdalmas. Látták, hogy mi volt ott és most mi van. Polgármester Úr említette az utakat, ami az egyik legfőbb eleme ennek a területnek, de nem szabad elfelejteni a vasúti síneket, különösen azért, mert az egyik szerződésben benne van, hogy az egyik vállalkozó bérlő is az Önkormányzattól, mint ahogy eddig is, az ÖKO-FERR Nonprofit Kft.-től bérelt. Az is el kell mondani, hogy ez a 38 hektár nem egyben van, hanem megosztott, több kis helyen található, vannak benne irodaházak, különböző területek. Sajnos – ez volt a legszomorúbb a számára – felelőtlen emberek telehordták mindenféle szeméttel, van benne sítól kezdve, a kommunális szeméten át minden. Kimondhatatlan látni azt, hogy ahol valamikor a Kombinált Acélmű volt, ott most mi van, vagy a nagyolvasztó helyén. Erdő van már, a természet átvette a szerepet, mert az dolgozik. Több nagyvállalkozónak van ott területe, és

nyilvánvaló, hogyha ez az első lépés, hogy ezekkel a nagyvállalkozókkal közösen próbálnak meg majd valamit csinálni, fejleszteni, vagy az Önkormányzat vásárol tőlük. Tudomása szerint ezek a nagyvállalkozók jó viszonyban vannak a városvezetéssel, ami helyes is, mert ez az út járható lenne mindenféleképpen. Van egy történelmi emlék is, amit lehet nem tudnak sokan. A Kombinált Acélmű átadása után az első kokillát, amit kiöntöttek, annak ott van az emlékműve, valamint a folyamatos acélöntőműnek, azok a szálak, amiket öntöttek, azok is ott vannak. Ez most már az Önkormányzat területén van. Gyakorlati kérdéseket is szeretne kérdezni. Említette Polgármester Úr a majdani fejlesztéseket, de a konkrétumokat mikor lehet majd megtudni? Lesz-e bevonva más is, vagy csak úgy, hogy egy bizonyos kör tudja meg, és a többi kizsorítva, és majd esetleg az átadásnál lehet odamenni száját tátani vagy biodíszletnek, esetleg lehet konkrét véleményt is mondani róla, mielőtt megvalósulna? Ez a terület, amit megvásároltak, ez elég komoly értéket képvisel, mert vannak raktárak, amelyek tele vannak. Kérdése, hogy ezeket ki fogja kezelni? Most nagyjából lehet látni, hogy mi az Önkormányzaté, mi más vállalkozóé, de itt körülbelül 1 méter távolságok vannak. De ha már belementek ebbe, és menjenek is bele, mert bátorságot szeretne Polgármester Úrnak javasolni, mert a vagyonkezelőnek vannak épületei, ezeket szerezzék meg. Miskolc városa szerezzék meg azokat az épületeket, irodaházakat, amik ráadásul jó helyen is vannak, példának hozza fel, ami az 1-es kapu környékén van. Megjegyzi, ilyen jó helyen van a Kiss Ernő utcai, de annak már egy jó része az Önkormányzaté lett. Mindenféleképpen támogatja, de ezekre a kérdésekre szeretne választ kapni, és nemcsak a kötődés miatt, a felelős gondolkodás miatt is. Megismétli amivel kezdte, jó lenne megmutatni a Közgyűlésnek is, hogy mit vettek meg, mert most meg lehetne nézni.

Tóth-Szántai József polgármester: Megköszöni a felszólalást, a kérdésekre fog válaszolni.

Dr. Hojnyák Dávid: Az előterjesztés kapcsán két fő gondolat fogalmazódott meg benne. Úgy gondolja, azt fontos kihangsúlyozni, hogy az elmúlt évtizedekben politikai pártállástól, világnézeti, ideológiai meggyőződéstől függetlenül nem volt olyan városvezetése Miskolcnak, amely érdemben előre tudott volna lépni a DAM ügyében. Úgy is lehet fogalmazni, hogy az elmúlt évtizedek városvezetései nem tudtak, nem akartak vagy nem volt bátorságuk ahhoz, hogy ehhez a kérdéshez hozzányúljanak. Most azt kell látni, hogy a jelenlegi városvezetés az elmúlt egy évben egy nagyon komoly lobbitevékenység eredményeképpen jelentős kormányzati támogatást szerzett abból a célból, hogy a DAM területének egy meghatározott részét megvásárolja. Úgy gondolja, hogy ez a DAM-mal összefüggő problémák megoldásának egyik alapvető, első lépése. Az elkövetkezendő időszakban egy komoly munka fog folyni, és ahogy Polgármester Úr is utalt arra expozéjában, a következő 1-3 év legfontosabb feladata mégis az lesz egyrészt, hogy jogi szempontból tiszta és átlátható helyzetet teremtsenek. Ehhez szorosan kapcsolódik mind a tulajdonosi konszolidáció, illetve a telekalitás kérdése. A másik gondolat, ami megfogalmazódott benne az előterjesztéssel kapcsolatban az az, hogy alapvetően az előterjesztésben a DAM területének egy meghatározott részének a megvásárlásáról van szó. Szerinte érdemesebb egy kicsit tágabb kontextusban vizsgálni ezt a kérdéskört, és kitérni arra, hogy a Vasgyár városrész, az egykori vasgyári kolónia helyzete hogyan is alakult, és hogyan is kellene alakulnia a jövőben. Azt kell látni, hogy itt az elmúlt évtizedekben nemcsak a DAM, az egykori ipar- és gyárterület vonatkozásában nem sikerült érdemben előre lépni, hanem sajnos az elmúlt évtizedekben a Vasgyár városrész nem kapta meg azokat a támogatásokat és fejlesztéseket, ami egyébként teljes mértékben indokolt lett volna a városrész vonatkozásában. Azt kell látni, hogy a történelmi múlt tapasztalatai azt mondatják velük, hogy a Vasgyár mint olyan, mint egész, akkor volt sikeres és prosperáló része Miskolcnak, amikor a Vasgyár, mint gyár – gazdasági, ipari termelőegység – és maga a vasgyári kolónia, a Vasgyár városrész szorosan együttműködött egymással, és erősítették egymást. Kéri, jelzi Polgármester Úr felé, hogy a második felszólalási időkeretét is szeretné kikérni.

Tóth-Szántai József polgármester jelzi jóváhagyását.

Alapvetően a történelmi tapasztalatok azt mondják velük, hogy a gyár és a városrész közötti kapcsolat az meghatározó jelentőséggel bír. Erre az előterjesztésre, és a most meginduló folyamatra úgy tekint, hogy ezt egy történelmi lehetőség, de nemcsak Miskolcnak és a DAM vonatkozásában egy fontos lehetőség számukra, hanem abban is, hogy a Vasgyár városrész visszanyerje azt a státuszát, azt a régi fényét, ami nagyon sok évtizeden keresztül meghatározta. Különösen örül annak, hogy a Vasgyár városrész megválasztott képviselőjeként ilyen pozitív folyamatok indultak el a DAM vonatkozásában. Bízunk abban, hogy ezek a folyamatok a Vasgyár városrész fejlődése, fejlesztése szempontjából is meghatározó jelentőséggel fognak bírni.

Deák-Bárdos Mihály: Az előtte szólók sok mindent elmondtak az előterjesztéssel kapcsolatban, ő egy másik aspektusból, a sport vonatkozásából szeretné megközelíteni ezt az egész kérdést. Mint mindenki számára köztudott, 1910. február 6-án megalakult a vasgyári tanoncok, illetve Wanger Vilmos közreműködésével a Diósgyőr-Vasgyári Testgyakorlók Köre, amelynek már a nevében is benne foglaltatik, hogy mi az identitása. Érdekességgént elmondja, hogy birkózásban is van egy olyan fogás, amit a mai napig egy diósgyőri versenyzőről neveztek el, mégpedig Gonda Viktorról, aki volt EB ezüstérmes versenyző, neki volt edzője. Ezt a fogást, amit először ő csinált meg a világon, azt vasgyárinak hívják. Ez is egy olyan identitás, amivel szerinte lehet foglalkozni. Az elmúlt évszázadban a kohászat és sport ügye összenőtt, és hívták már ezt az egyesületet DiMÁVAG-nak, Diósgyőri Vasasnak, volt már piros-kék is a színe, volt már DFC, DKSK, DBC az elnevezése. Egy közös volt bennük, hogy olyan emberek gyerekei sportoltak benne, akik a gyárban dolgoztak, illetve olyan emberek voltak a szurkolói és alakítottak szurkolói csoportokat, szurkoltak a mérkőzéseken, akik vagy a gyárban dolgoztak vagy a családtagjaik, rokonaik dolgoztak ott. Nagyon fontos, hogy a DVTK-ban a sportolók nagyrésze – amikor még a kohászat működött – akkor a fizetését is a DVTK-tól kapta. Szintén érdekességgént elmondja, hogy 1985-ben, amikor először lement a birkózóterembe, akkor még 25 ember volt sportállásban, ami nemcsak az élversenyzőket, illetve az edzőket jelenti, hanem azokat az embereket is, akik például edzőpartnerek voltak, esetleg II. osztályú magyar bajnokságon, vidék magyar bajnokságon szerepeltek, tehát a gyár el tudta látni ezeket az embereket. Nagyon fontos volt az is, hogy megfelelő megélhetést biztosított, és csak a sporttal kellett foglalkozniuk. A rendszerváltás idején, a '90-es években privatizálták a kohászatot, sajnos ekkor jogutód nélkül megszűnt a DVTK, és a szakosztályok önállósodtak. Kéri, jelzi Polgármester Úr felé, hogy a második felszólalási időkeretét is szeretné kikérni.

Tóth-Szántai József polgármester jelzi jóváhagyását.

A szakosztályok tehát önállósodtak, és ennek kapcsán el kell mondani sajnos, hogy hanyatlásnak indult Miskolcon is a sportélet. Bár ezt pont megcáfolja, hogy 1992-ben Repka Attila lévén olimpia bajnoki címet szerzett a város és a DVTK, hozzáteszi, hogy ekkor már, mint a Diósgyőri Birkózó Klub színeiben. Kiemeli, hogy 2009-ben, amikor a kohászat megszűnt, akkor heted osztályba sorolták a DFC-t, és utána szurkolói kezdeményezésre alapították újra Diósgyőri Városrész Testgyakorlók Köre néven, és ezt követően, 2010-ben a Leisztinger Tamás vezette Arago Zrt. átvette, de ez már egy másik történet. Jelen előterjesztéshez annyit kíván hozzáfűzni, hogy nagyon örül ennek a lehetőségnek, és bízunk abban, hogy nemcsak iparfejlesztés és nemcsak innováció lesz, hanem sportfejlesztés is meg tud valósulni. Jelen pillanatban a gyár területén működik a Factory Aréna, és lehetne még nagyon sok egyéb sportágnak is a képviselőit a gyár területére bevonítani. Bízunk abban, hogy ezt a lehetőséget is átgondolják, és újra lehetőséget kap a sport a kohászat területén.

Szopkó Tibor: Tiszta szívből gratulál Polgármester Úrnak, ez egy nagyon szép dolog, egy nagyon szép eredmény. Úgy gondolja, hogy az a kegyelmi állapot, amit egy gazdasági társaság végelszámolása jelentett Miskolcnak, ezzel a kegyelmi állapottal tudott élni a város. Azokat a hangokat sem hallja meg, amikor azt mondják neki, hogy a Kormány elvitt innen 6 milliárd forintot ebben az évben, visszaad most belőle 550 millió forintot, mert nem így nézi. A Kormánynak is meg

kell köszönni szépen és tisztelettel ezt a támogatást, amit ennek a területnek a vásárlásához nyújtott. Tisztelettel, de mégis szeretné arra felhívni a figyelmet, hogy ez a mai nap arról tanúskodik, hogy a vezetés nem érti a Közgyűlés működését, és mindössze kicsi részben érti az Önkormányzatát. A mai előterjesztés kapcsán meghallgathatták azt, hogy milyen történelmi döntés a mai. Kiemeli, a mai döntés egy tudomásulvétel. A kronológiája ennek úgy néz ki, hogy decemberben, egyik napról a másikra – ugyanúgy, mint most – összehívták a Közgyűlést, amely hozott egy döntést, ami egy olyan elővásárlási jogot biztosított, amely eleve volt az Önkormányzatnak, tehát sok értelme nem volt a döntésnek. Majd ezen a Közgyűlésen azt ígérte Polgármester Úr – talán pont az ő hozzászólására reakcióként –, hogy hamarosan, a közeljövőben láthatják ennek a fejlesztésnek a koncepcióját. Nagyon várta ezt a koncepciót, sőt, a Nemzetgazdasági Minisztériumhoz fordult, amikor ezt a Városházán nem látta megjelenni. Titkosították, nem adták ki neki ezt a koncepciót, de gondolta, biztos van egy ilyen a városnak. Az idő ment tovább, teltek a hónapok, és szerinte a „közeljövő” időtávból már kint voltak rég, amikor tegnap délután 15 óra 37 perckor kaptak egy levelet, hogy egy sürgősségi előterjesztést kell itt megtárgyalniuk. Ez az anyag arról szól, hogy Polgármester Úr 2025. október 8. napján, szerdán kötött egy szerződést, és nem várhat ez a téma – a polgármester szerint – a jövő heti rendes közgyűlésig, 2025. október 16-ig, hanem hirtelen, egyik napról a másikra össze kell rántani a képviselőket és a két ülés között eltelt időszakban meghozott polgármesteri határozatot tudomásul kell vetetni ezzel a Közgyűléssel. Neki ez nagyon sántít. Kéri, jelzi Polgármester Úr felé, hogy a 2 perces felszólalási időkeretét is szeretné kikérni, és akkor legalább nem lesz már lehetősége reagálni a vitában a később elhangzottakra.

Tóth-Szántai József polgármester jelzi jóváhagyását.

Neki ez az első és egyik legnagyobb problémája. Folyamatosan az ilyen típusú közgyűlési vezetést és elnöklést kritizálja. A rendkívüli üléseket kritizálja, ahogy az utolsó pillanatban kiküldött anyagokat szintén, és ugyanezt fogja tenni a következő években is. Kiemeli, elsődlegesen ez a baja a mai nappal. Értelmezésében ez egy marketingfogás, hiszen ezt a tudomásulvételt jövő hét csütörtökön is meg tudta volna tenni a rendes közgyűlésén a grémium. Nem hisz abban, hogy ez a marketingfogás a napokban kikerült botránynak szól, de térjenek vissza picit a tartalomra. Amit nagyon hiányol, az még mindig a koncepció. Kéri, hogy ezt záros határidőn belül osszák meg velük, önkormányzati képviselőkkel, a miskolciakkal is, akkor lesz igazán miről beszélni. Koncepció nélkül nagyon nehéz azt mondani, hogy tudják támogatni a városvezetés elképzeléseit. Kiemeli, egyelőre nem látják mik azok, de ahogy Polgármester Úrnak több alkalommal ígérte – itt a Közgyűlés falain belül is – bármilyen értelmes koncepció mentén, előterjesztett értelmes intézkedéseket fog támogatni, mert adott esetben ez mégiscsak egy kegyelmi állapot volt Miskolc városának, amely állapothoz a lehető legjobb módon viszonyult Polgármester Úr is, a Kormány is. Ezért még egyszer köszönetet kell, hogy mondjanak, gratulálniuk kell. Ami számára nagyon fontos viszont, hogy ne így vigyék a közügyeket ebben a Közgyűlésben, és minél hamarabb szükséges megmutatni nekik a koncepciót, hogy mégis mikor, mit, miből és hogyan szeretnének csinálni ezen a területen.

Tóth-Szántai József polgármester: Barta Gábor képviselőnek adja meg a szót.

Barta Gábor: Szeretne reagálni az előtte felszólaló Szopkó Tibor volt alpolgármesterük szavaira. Ő emlékszik azért olyanra, amikor éjfélkor kapták meg a sürgősségi anyagot. Volt egy nagyon szép reményű Hodobay Terv is, amit három lapon keresztül mutattak be, aztán nem lett belőle semmi, pedig az is egy jó koncepció volt. Elmondja, hogy Szopkó Tibor nem fogott kezét Polgármester Úrral, de ő most ezt megteszi. Szerinte ez egy történelmi jelentőségű döntés lesz. És hogy miért? Évtizedek óta azt hallják, hogy a nehézipar hanyatlik, a gyárkapuk bezárultak és Miskolc ezzel le is írhatja magát a térképről. De ők most azt mondják, hogy Miskolc jövője is épülhet acélra, csak már nem a múlt módszereivel, hanem új alapokon. A DAM nem csupán egy üzem volt, hanem az itt dolgozó emberek, családok, az itt élő generációk reménye. Fénykorában húszezer ember dolgozott itt. A DAM a kohászat, a miskolci identitás része a mai napig is. Ha a város tulajdonrészt szerez,

akkor ma nem külső érdekek, nem messzi döntéshozók mondják majd meg, hogy mi fog ezzel a számukra kultikus hellyel történni, hanem meg lesz a lehetőségük arra, hogy ők maguk tegyék ezt meg. Miért kultikus a hely? Engedjék meg, hogy két személyes élményével válaszolja meg ezt a kérdést. 1988. február 4-én lépte át először a gyárkaput. Azt a gyárkaput, amit a nagyapja 35 évig martinásként tízezerszer is átlépett már előtte. A „GYÁR”, amit Miskolcon mindenki így hívott csupa nagybetűvel. A mai napig megmagyarázhatatlan büszkeséggel tölti el annak a 11 évnek az emléke, ami így vagy úgy, de a gyárhoz köti. Mintha több lenne azzal, hogy ő a gyárban dolgozott. Ugyanezek az érzések kavarnak benne két budapesti épülettel kapcsolatban is. Az egyik az Erzsébet híd, amit az 1945-ös felrobbantása után, a gazdasági nehézségek miatt csak 1961-1964. között építettek újjá. Az elkészült új híd a korszak magyar nehéziparának, hídépítésének és a műszaki, mérnöki kultúrának lett a jelképe. A híd szerkezetéhez szükséges nagy szilárdságú acéllemezeket és tartógerendákat itt Miskolcon, a Diósgyőri Acélműben, akkori nevén a Lenin Kohászati Művekben készítették el. Magyarul a híd testét Diósgyőrben gyártották. A több, mint 5 ezer tonna acélt, amiből ezek a nagy szilárdságú elemek készültek, pedig abban a martinkemencében, amelynek abban az időkből az egyik martinása az ő nagyapja volt. A másik épület a Lurdi Ház, aminek az építéséhez felhasznált, körülbelül 1300 tonna betonacélt a 90-es években ő gyártatta le Miskolcon, a Nemesacél Hengermű finomsorán. Kikérné a második két percét is.

Tóth-Szántai József polgármester jelzi jóváhagyását.

*Távozik Szopkó Tibor képviselő,
így a jelenlévő képviselők létszáma 23 főről 22 főre csökken.*

A város tulajdonszerzése nem számokról, nem üzleti sorokról szól, hanem felelősségről a munkahelyekért, az ipari hagyományaik megőrzéséért, a műszaki kultúrájukért, a múlt, a jelen és a jövő miskolci polgáraiért. Egy ilyen döntés azt üzeni, hogy a város hisz önmagában, hisz abban, hogy tudnak, akarnak és képesek újat építeni. Hisznek abban, hogy Miskolc nem csupán a múlt ipari fővárosa volt, hanem a jövő gazdasági és kulturális központja lesz. Támogassák együtt, hogy Miskolc nem csak részese, hanem alakítója legyen ennek a jövőnek. A múlt örökségét felvállaló miskolci polgárként támogatja ezt a döntést.

Tóth-Szántai József polgármester: Köszöni szépen, Bajusz Gábor képviselő úrnak adja meg a szót.

Bajusz Gábor: Elnézést kér előre is Polgármester Úrtól, mert csalódást fog okozni. Ő most nem a vita motorját kívánja berúgni, hanem szeretne csatlakozni hozzá, és a város motorját és a Vasgyárnak a motorját szeretné berúgni. Rá szeretne világítani arra, hogy miért fontos ez a lépés és, hogy miért fontos ez a döntés. Ellenzéki képviselőtársait biztatni szeretné. Biztatni szeretné őket arra, hogy legyen egy kis hitük az itt élőkben. Ne a városvezetésben, azt nem kéri. Legyen egy kis hitük a gyárban és Diósgyőrben. Azért fontos ez, mert egy ilyen pozitív alkalom kapcsán is sok negatívnak tűnő gondolat hagyta el az ajkaikat. Szeretné javasolni, hogy picit szakadjanak ki a régi mentalitásból, ebből a kesergő hozzáállásból. Gondoljanak bele abba, hogy egy vasdarabbal mi történt, amit vasgyűjtés alkalmával összeszedtek. Elvitték a kohóba, a gyárba és felizzították azt. Ezt most ők megteszik, ez az első lépés. Már kezd izzani a kohó, bele fogják tenni a vasat és fel fogják fűteni, meg fogják olvasztani, utána pedig formálni fogják. Addig fogják ütni a vasat, ameddig csak tudják és úgy fogják azt formálni, hogy az a város javát szolgálja. Azt szeretné kérni, hogy úgy menjenek haza, hogy ezt a fejükbe vették. Gondolkodjanak, és ha van ötletük mondják el, de pozitívan álljanak hozzá, mert ennek a városnak pozitív szemléletre van szüksége. Ő és szerinte a Képviselőtársai és Polgármester Úr is le szeretne számolni a kesergő, múltba révedő gondolatokkal. Nekik a jövőt is nézni kell, és tenniük kell érte. Nagyon érdekes volt, amit mondott Mokrai képviselőtársa, hogy ciklusokon átívelő gondolat volt, hogy a Vasgyár ügyével valamit kezdjenek. Ő úgy érzi, hogy most jött el az a pillanat, hogy valóban történik valami. Mindenki csak tervezett,

gondolkodott, ők cselekednek is. Ha visszaemlékeznek rá, ő már nagyon sokszor elmondta itt a pulpitusnál, hogy ők cselekvő, jövőbe tekintő városvezetés kívánnak lenni, és itt a bizonyíték. Kéri, hogy szavazzák meg, támogassák, és ha van pozitív gondolatuk, ötletük, higgyék el, nyitottak lesznek rá.

Tóth-Szántai József polgármester: Nagyon szépen köszöni Frakcióvezető Úrnak. Mezei Attilának adja meg a szót.

Mezei Attila: Látva ezt a hurraóptimizmust, nem is tudja, hogy mit mondjon. Az egyik szeme sír, a másik meg üveg. Ha vesznek valamit vagy a tulajdonukba jut valami, akkor hatástanulmányt, üzleti tervet szükséges készíteni, a közgazdasági környezet megvizsgálása lenne szükséges. Esetleg felveszi a kapcsolatot az Egyetemmel és az Alkalmazott Társadalomtudományok Intézetével, hogy mi lesz a helyzet társadalmilag és munkaerőpiac szempontjából. Ezekből semmi nem valósult meg. Egy átlag miskolci ebből semmit nem tud profitálni. Nem lesz jobb az út, a járda, az oktatás, az egészségügy, és így tovább. Miközben a városnak nincsen pénze. A városnak valójában annyi pénze sincsen, hogy azt a területet ott majd őriztesse. Azt hitelből kell majd megoldani. Az ő szemében ez egy állami feladat lett volna. Az állam szépen lelökte magáról, megkapta Miskolc. Egy olyan területet, amibe belegondolni sem mer, hogy a rekultiváció mennyibe fog kerülni. Nem tudja, hogy mit kapott a város a nyakába. Üzleti szempontból nézve ez egy csődtömeg.

Tóth-Szántai József polgármester: Megköszöni Képviselő Úrnak. Bartha György Imre képviselő úrnak adja meg a szót. Rajta kívül dr. Mokrai Mihály képviselő urat látja még jelentkezni.

Bartha György: Volt benne egy pár gondolat, amit nem mondott el. Például ma volt a gyárban és végigjárt. Ismerik őt egy páran és tudják róla, hogy képviselőként tevékenykedik 31 éve. Már megállították és megkérdezték, hogy kihez forduljanak, hogyha területet szeretnének vásárolni az Önkormányzattól, mert a saját vállalkozásukat fejleszteni szeretnék. Ő megígérte nekik, hogy meg fogja kérdezni Polgármester Úrtól. Nyilvánvalóan lesz valamiféle szervezet vagy valaki, aki ezzel foglalkozik, mert azokat a cégeket, akik ott fejlődni akarnak, azok szerint beleillenek ebbe a filozófiába, amit Polgármester Úr elmondott. Neki eredetileg kohász a végzettsége, és amikor olyanokat hall, hogy a kohóba beleteszik a hulladékvasat, akkor mindig fel szeretne kiabálni, hogy aki nem ért hozzá, az miért mond ilyeneket. A kohóban vasércből gyártották a vasat adalékanyagokkal, az elektrokemencébe tették a hulladékvasat, és ott gyártották az acélt. Akinek nem inge, az ne vegye magára.

Tóth-Szántai József polgármester: Köszöni szépen. Dr. Mokrai Mihály frakcióvezető urat szólítja. Bajusz Gábor képviselő urat látja még. Ha nincs több jelentkező, akkor majd lezárna a vitát.

Dr. Mokrai Mihály: Bajusz képviselőtársa azt mondta, hogy higgyenek. Hát higgyenek. Ő empirikus, és a materialista gondolkodásban szocializálódott. Úgyhogy ő az elkövetkezendő előterjesztésekben olyat szeretne látni, hogy megvalósulási tanulmány, kármentesítési jegyzőkönyvek, Excel táblák, megtérülési diagramok, cash flow diagramok, stb. Ilyeneket szeretne látni, amiből ténylegesen kiderülnének számára, hogy mi az az elképzelés, amit meg szeretnének valósítani. Hinni lehet, de az kevés. Nekik tudniuk kell, hogy mit akarnak csinálni. Ezt a követ vagy kavicsot eldobták, és most már mennek az események után. Nagyon jól felkészült szakemberek kellenének, akik tudnak ilyen terveket készíteni. Ki kellene dolgozni, hogy mi lesz az inert hulladékkal, mi lesz azzal a hulladékkal, ami nem inert. Bartha képviselőtársa mondta, hogy kommunális hulladékot is behordtak. Mivel most már ők a tulajdonosai, és a tulajdon az bajjal jár, ahogy Polgármester Úr is mondta. Ennek volt az a következménye, hogy a Diósgyőri Stadiont neki egy évébe tellett visszaszerezni a felszámolásból, mert, hogy annak idején 1 forintért átvehették volna, de nem tették meg azzal a felkiáltással, hogy a tulajdon bajjal jár. Szóval a tulajdon az bajjal

jár, mert ezt őriztetni kell, meg kell csinálni a behajtást, szervezni kell. Ezzel legalább vagy 5-6 embernek munkát ad, akiknek ezzel nagyon gyorsan el kellene kezdeni foglalkozni. A régi beléptetés, az nem működik. A biztonsági őrzés már nem működik. Még mondana olyanokat, hogy egy csomó dolog nem működik, például az áram is érdekes kérdéseket vet fel, azzal kapcsolatban is komoly problémák vannak. Idáig a felszámoló szervezet kezelte ezt a kérdést, de azt is valahogy meg kellene oldani, mert ezt sem tudja senki, hogy ez az áram honnan jön, hová megy. Ezek a kérdések mostantól kezdve az Önkormányzat problémái. Nem szeretne egy Hofi viccet mondani, de ha eddig nem volt púpja, akkor most kapott. Ezzel tényleg munkája lesz a vezetésnek. Ez most nem olyan dolog, hogy 34 hektárjuk lett zöldmezős, és akkor majd megfejleszti Soós igazgató úr és akkor majd eladják jó pénzén. Ezzel nagyon nagy munka lesz. Még arról nem is beszél, hogy valamilyen egyeztetésre előbb-utóbb nem csak a Közgűlést kell utólagos tájékoztatásra összehívni, hanem a meglévő tulajdonostársakat is. Nekik is el kell mondani, hogy Polgármester Úrnak milyen víziói vannak, és Bajusz képviselő úr szerint milyen hite van.

Tóth-Szántai József polgármester: Megköszöni, Bajusz Gábor frakcióvezető úrnak adja meg a szót és lezárja a vitát.

Bajusz Gábor: Nagyon rövid lesz. Hálás Bartha György képviselő úrnak, hogy eljött az a pillanat az életben először, hogy tudott tőle valamit tanulni, fel fogja írni, és elnézést kér a tévesztésért. Amiket mondott, úgy látja, hogy termékeny talajra hullhatott, mert Mokrai képviselőtársa szavaiból azt olvasta ki, hogy ő már szeretne a témán dolgozni, szeretne táblázatokat, számokat, mindenféle gazdasági elemzést látni. Várják az ő javaslatokat, kövessék Mokrai Mihály példáját.

Tóth-Szántai József polgármester: A vitát lezárja. Nem biztos, hogy mindenre fog tudni válaszolni, de megpróbál. Amire nem, az azért nem baj, mert az elkövetkezendő négy esztendőben itt a Közgűlésen nagyon sokat fognak még beszélni erről a témáról. Először is azzal kezdené, hogy mi az első lépés. Sőt, mi a nulladik. Van egy nulladik, ez pedig a Nemzetgazdasági Minisztériumnak egy kitűnő tanulmánya, ami gyakorlatilag, mint egy sorvezető, nagyon sok lépésben segít nekik. Amit tudnia kell a tisztelt Képviselő Hölgyeknek, Uraknak és a miskolciaknak, hogy az eleje egy nagyon hosszú jogi folyamat lesz. Az eleje arról fog szólni, hogy egy, másfél évig a jogászok fognak dolgozni azon, hogy ebből az osztatlan közös tulajdonból hogyan tudjanak telkeket kialakítani. Ennek az adás-vételnek a legfontosabb része az volt, hogy ebben a cégben vannak az utak. Mondta is, és talán emlékeznek rá, hogy akié az út, azé a kulcs a DAM-hoz. Az első lépés pedig az kell legyen, hogy le kell ülniük azokkal, akik évek óta ott dolgoznak tisztességgel és becsülettel. Egy „adjon istennel” kell kezdeniük. Le fognak ülni velük, meg fogják hallgatni őket. Egy jó pár hónappal ezelőtt itt a Közgűlésben, decemberben, ha jól emlékszik, arról volt szó, hogy ez egy értéktelen terület. Ő pedig mondta, hogy 2023-as mérlegadatok alapján 23-24 milliárd forintot forgalmaztak a DAM-ban lévő cégek. Nagyon komoly munka folyik, nagyon komoly szakértő gárda van ott. Ezekkel az emberekkel le kell ülniük, meg kell egymást ismerniük, meg kell tudniuk, hogy mik vannak az ő fejükben. Ezzel párhuzamosan pedig el kell kezdeni egy nagy beszélgetést a miskolciakkal. Ami arról kell, hogy szóljon, hogy megtudják azt, hogy ki mit gondol. Kinek mi a véleménye, elképzelése. Utána jönnek azok az emberek, akik vonalzóval, körzővel, tollal, éppen mi a fegyverük, elkezdik összerakni a DAM-nak az elkövetkezendő időszakát. Nekik az is a fejükben volt, amikor ezen az ügyön dolgoztak, és az elmúlt egy évben, nem is tudja, hogy hány miniszteri egyeztetésen volt, ahol a DAM szóba került, és most nyílt meg a lehetősége annak, hogy egy ekkorát tudjanak lépni. Minden alkalommal azt is elmondta, hogy ez nagyon sok olyan problémájukra jelenthet megoldást, amit a város lakói most még nem tudnak, vagy nem egészen értenek. Az egyik nagyon lényeges és nagyon fontos, hogy nincs iparterületük. Ezt az ellenzéki képviselők és az ő képviselői is jól tudják. Az ipari parkjaik beteltek. Hogyha őket valaki megkeresi és egy 15-20 hektáros területen szeretne valamit kezdeni, akkor nagyon nehéz nekik valamit mondaniuk. Nyilván az elkövetkezendő két évben ez még csak egy lehetőség, amit később be fognak tudni váltani. Mezei képviselő úr kérdezte, hogy a miskolciak ebből mit profitálhatnak majd. Nagyon sok mindent. Most

csak egy dolgot mond. Ha megnyitják a DAM-ot, akkor gondolják végig a diósgyőri dugókat. Sokszor szokta mondani, hogy Miskolc egy csík a völgyben. Amikor a város egyik vége megpróbál a város másik végébe eljutni, akkor nem tud áthajtani azon a részen, ami gyakorlatilag az Egyetemváros felé le tudná vezetni a forgalmat. A villamos sínrendszere a DAM-nak, amit Bartha képviselő úr említett, az iparvágányok, ami majd egy következő lépés lesz, a pályaudvar, amibe óriási lehetőség van. Végig kell gondolni lépésről lépésre. Ez a tanulmány nagyon sokat segíthet nekik ebben. Az is sokat segíthet, hogy meghallgatnak mindenkit, az ellenzéki képviselőket, a miskolciakat is. Nagyon sok munka, nagyon sok feladat lesz vele. Szerinte nem csak öt embernek, ahogy Képviselő Úr mondja. Szerinte lényegesen több embernek, az elején biztosan a jogászoknak, azután ezzel párhuzamosan nagyon sok mindenről kell majd gondolkodni. Engedjék meg, hogy egy olyan mondattal zárja, amit Deák-Bárdos Mihály képviselő úr mondott, hogy ő nagyon bízik abban, hogy a DAM történetében most jön a vasgyári fogás. Megköszöni a figyelmet. A napirendről történő szavazásuk következik. Egy határozati javaslatról kell dönten, kéri, hogy szavazzanak.

(Szavazás)

Megállapítja, hogy a Közgyűlés 21 igen, 0 nem szavazattal, 1 tartózkodás mellett **elfogadta az előterjesztés szerinti határozati javaslatot** és meghozta a

**Miskolc Megyei Jogú Város Önkormányzata Közgyűlésének
173/2025. (X.10.) határozatát**

a Közgyűlés utólagos tájékoztatása a Diósgyőri Acélművek 7748495/26050180 tulajdoni hányadú területének megvásárlására vonatkozó szerződés megkötéséről

Miskolc Megyei Jogú Város Önkormányzatának Közgyűlése megtárgyalta a „**Javaslat a Közgyűlés utólagos tájékoztatására a Diósgyőri Acélművek 7748495/26050180 tulajdoni hányadú területének megvásárlására vonatkozó szerződés megkötéséről**” tárgyú előterjesztést és a következő határozatot hozza:

Miskolc Megyei Jogú Város Önkormányzatának Közgyűlése az Önkormányzat Szervezeti és Működési Szabályzatáról szóló 37/2014. (XII.19.) önkormányzati rendelete 60. §-ában foglaltak alapján tudomásul veszi az utólagos tájékoztatást a Közgyűlés két ülése közötti időszakban a halaszthatatlan önkormányzati ügyben meghozott, a jelen határozat 1. mellékletét képező polgármesteri határozat vonatkozásában.

<u>Felelős:</u>	Polgármester
<u>Végrehajtásért felelős:</u>	Vagyongazdálkodási Osztály
<u>Határidő:</u>	azonnal

/A határozat melléklete a jegyzőkönyv mellékletét képezi/

Tóth-Szántai József polgármester: Bejelenti, hogy ezzel az ülés végére értek. Tájékoztatja a Tisztelt Közgyűlést, hogy a következő rendes ülésre 2025. október 16. napján kerül sor. Megköszöni mindenki munkáját. Az ülést 17 óra 06 perckor bezárja.

K. m. f.

Dr. Senviczki Erika
jegyző

Tóth-Szántai József
polgármester